

Sygn. akt IV CSK 264/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa A. D.
przeciwko Gminie Miasta G. - [...] Urzędowi Pracy w G.
o nakazanie i zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 maja 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
- 2) przyznaje adwokatowi B. K. ze środków budżetowych Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 3.780 (trzy tysiące siedemset osiemdziesiąt) zł wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), gdyż tylko wtedy może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powódka wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które przedstawiła w formie pytania: „czy podanie bezrobotnemu obiektywnie nieprawdziwych informacji o nieaktualnej ofercie pracy stanowi bezprawne naruszenie dóbr osobistych w rozumieniu art. 24 k.c.”.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w niej istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. też np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Powołanie się przez powódkę na występowanie w sprawie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz zaprezentowania argumentacji jurystycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których zagadnienie powstało. Zagadnienie to powinno być nadto „istotne” z uwagi na wagę problemu interpretacyjnego dla systemu prawa, a nie tylko dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy.

Pytanie sformułowane przez powódkę nie zawiera wskazania na istotne zagadnienie prawne w rozumieniu ustalonym wyżej. Sprawa zakończona zaskarżonym wyrokiem była sprawą o ochronę dóbr osobistych. W pytaniu mającym wskazywać na rodzaj problemu wymagającego rozstrzygnięcia w postępowaniu kasacyjnym powódka odwołała się wprowadzić do art. 24 k.c., ale nie wyjaśniła, w jakiej relacji do tego przepisu pozostaje działanie nazwane przez nią „podaniem bezrobotnemu obiektywnie nieprawdziwej informacji o nieaktualnej ofercie pracy” oraz w które z jej dóbr osobistych miało ono godzić. Nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie związku między sferą dóbr osobistych powódki a udzieleniem jej przez pracowników urzędu pracy obiektywnie nieprawdziwych informacji o możliwości zatrudnienia. Trudno też przyjąć, że sprawa o ochronę dóbr osobistych jest taką, na kanwie której miałyby dojść do „dookreślenia i sprecyzowania obowiązków dochowania rzetelności i staranności przez pracowników urzędu pracy”.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

O wynagrodzeniu pełnomocnika reprezentującego powódkę z urzędu orzeczono stosownie do art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2, 6 pkt 7, § 11 pkt 2, § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Dz.U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.

aw

jw